

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011852
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011852.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Matúša Tarcalu a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL. M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.03.2026, v trestnej veci proti obž. A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 31T/83/2025 zo dňa 26.01.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obž. A. B. za vinného z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona (v bodoch 1 a 2) a pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona (v bodoch 3 a 4), na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 11.07.2025 okolo 13.09 hod. na C. D. X E. F. kráčal oproti a následne popri poškodenej doc. G. G. H., I., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá si pri chôdzi pomáhala invalidným vozíkom na kolieskach určeným na podopieranie osoby, teda vedomý si toho, že sa jedná o osobu vyššieho veku, ktorá je zraniteľná a bude klásť menší odpor, sa otočil a z boku sa jej rukami pokúsil vytrhnúť tašku upevnenú o invalidný vozík, čo sa mu nepodarilo, a tak potiahol silnejšie, čím tašku vytrhol spolu s celým invalidným vozíkom, následkom čoho poškodená spadla na kolená a na ruky, ktoré sa jej podlomili, a tak si udrela bradu, po čom aj s vozíkom z miesta utiekol a po chvíli vzal z rukoväte vozíka tašku, v ktorej mala poškodená peňaženku s občianskym preukazom, čipovou kartou, davovými kartami, kartou poistenca VŠZP, preukazom fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a vstupenkou na plaváreň, mobilný telefón značky Samsung s IMEI 1 353249726528595, IMEI 2: 356134156528595, plátennú peňaženku s bankomatovou kartou Slovenskej sporiteľne a finančnou hotovosťou 6 až 7 Eur, lieky Acidum Folicum, lieky na tlak a na ukladnutie a kľúče od domu, a s týmito vecami z miesta ušiel, čím poškodenej spôsobil pomliaždenie a hematóm na oboch dlaniach a na oboch predkoleniach, ktoré nemali za následok sťaženie obvyklého spôsobu života nie po kratší čas, a škodu najmenej 120 Eur,

2/ dňa 13.07.2025 od 19.10 hod. do 20.00 hod. na chodníku v parku Alexandra Dubčeka v Prešove, bez slov zozadu pristúpil k poškodenej G. J. E., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase šla po chodníku od parkoviska pri COOP Jednote smerom na Sídliisko II, pričom si počas chôdze pomáhala palicou, teda vedomý si toho, že sa jedná o osobu vyššieho veku, ktorá je zraniteľná a bude klásť menší odpor, ju nezisteným spôsobom udrel chrbta a potiahol za tašku, ktorú mala na pleci, následkom čoho sa roztrhla a na zem vypadol nákup a peňaženka, v ktorej boli občiansky preukaz, mobilná karta zn. 02, platobná karta Slovenskej sporiteľne, karta Union, papier s číslami na lekárov, rôzne karty, kľúče od bytu poškodenej, ako aj kľúče od dcérinho bytu a hotovosť vo výške 20 Eur, ktorú ihneď zodvihol zo zeme a z miesta ušiel, čím poškodenej spôsobil škodu najmenej 20 Eur,

3/ dňa 11.07.2025 v Prešove na rôznych miestach použil bankomatovú kartu č. ****XXXX, vydanú peňažným ústavom Slovenská sporiteľňa, a. s. k SPACE účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX patriacemu doc. G. G. H., I., na výber hotovosti bez jej vedomia a súhlasu, a to v čase o 15:01:52 hod. z bankomatu „Kaufland II. - Prešov“ v sume 200 Eur, v čase o 15:08:21 hod. z bankomatu „RATM OM Levočská PO - Prešov“ v sume 1 000 Eur a v čase o 15:44:24 hod. z bankomatu „Kaufland II. - Prešov“ v sume 1 000 Eur, čím poškodenej spôsobil celkovú škodu 2 200 Eur,

4/ dňa 13.7.2025 v Prešove na rôznych miestach použil bankomatovú kartu č. 5709, vydanú peňažným ústavom Slovenská sporiteľňa, a. s. k účtu č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX patriacemu J. E., bez jej vedomia a súhlasu, a to v čase o 20:22:52 hod. na výber hotovosti z bankomatu K. K. na L. D. XXX, F. v sume 120 Eur a v čase o 21:42:56 hod. na bezhotovostnú platbu na čerpacej stanici Shell na Masarykovej ulici 29 v Prešove v sume 2,54 Eur, čím poškodenej spôsobil celkovú škodu 122,54 Eur.

Uložil mu za to:

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, prihliadajúc na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona a § 39 ods. 5 Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. - Prešov, Kúpeľná 5, IČO: 35937874 škodu vo výške 49,88 eur, poškodenej doc. G. G. H., I., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F., D. M. N. XX, škodu vo výške 2.200,- eur a poškodenú doc. G. G. H., I., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom F., D. M. N. XX odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré doručil súdu prostredníctvom obhajcu, uviedol, že motívom jeho konania bola nesmierne ťaživá životná situácia a osobné a rodinné pomery - nežil s družkou a maloletým synom v spoločnej domácnosti, nekomunikoval s nimi, nebol v kontakte ani s najbližšími príbuznými, býval po privátoch a ubytovniach, pracoval väčšinou brigádnicke v Českej republike a nemal prakticky žiadne rodinné zázemie. Konštatoval, že skutku sa dopustil v zúfalej snahe dostať sa akýmkoľvek spôsobom k malým peniazom, pretože nemal z čoho žiť a za iných okolností by tak nekonal. Uviedol, že nikdy nevedol vzorný, usporiadaný život, že sa trápil so svojim nepriaznivým osudom, no nikdy predtým nespáchal násilie na ľuďoch, jednalo sa o výnimočné konanie, ktoré veľmi ľutuje a úprimnú ľútosť deklaroval v priebehu celého trestného konania, v dôsledku čoho sa aj poškodená G. E. na hlavnom pojednávaní vzdala svojho nároku na náhradu škody, ľutovala ho a vyslovila vieru nad jeho polepšením. Vzhľadom na jeho kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti počas celého trestného konania a uvedomenie si nesprávnosti svojho konania na jeho prevýchovu bude postačovať ešte miernejší trest a to v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde bude podľa neho jeho náprava lepšie zaručená, pretože aj keď je pravdou, že bol vo výkone trestu odňatia slobody, bol tam len veľmi krátko (2 mesiace). Obžalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a uložil mu miernejší trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako je to zrejmé z odôvodnenia odvolania, odvolanie smerovalo výhradne voči výroku o treste. Výroky rozsudku prvostupňového súdu o vine obžalovaného ako aj o náhrade škody neboli odvolaním

napadnuté. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo všetkých skutkov, ktoré boli predmetom obžaloby a súd toto vyhlásenie prijal.

Okresný súd odvolaním napadnuté výroky o treste odôvodnil tým, že pri otázke ukladania trestu prihliadal na účel trestu vyjadrený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona (zásady pre ukladanie trestov po novele účinnej od 06.08.2024 priaznivejšej pre obžalovaného), v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd tiež poukázal na zásady ukladania trestov v zmysle ust. § 34 ods. 3, 4 Tr. zákona, keď trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň, v zmysle predmetných ustanovení, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa priznal a oľutoval svoje konanie, čo preukázal vyhlásením o vine. Z hľadiska príťažujúcich okolností, súd prihliadol na posledné odsúdenie z roku 2025, kde aj vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, ktoré zahladené nie je, a preto zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona. Zistil tiež ešte príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda že spáchal viac trestných činov v súbehu. Na tieto okolnosti a ich pomer tak prihliadol pri určení druhu a výmery trestu, bez úpravy trestnej sadzby.

Z hľadiska trestnej sadzby, pri súbehu, prísnejšou trestnou sadzbou je sadzba v zmysle § 188 ods. 2 Tr. zákona, teda pre zločin lúpeže, kde súd teda mohol ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 7-12 rokov. Keďže zároveň išlo o viacčinný súbeh, kde aspoň jeden zo zbiehajúcich trestných činov je zločinom, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby o 1/3, teda súd mohol ukladať trest v rozmedzí 7-16 rokov.

Naproti tomu však, obžalovaný dobrovoľne na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a svoju trestnú činnosť úprimne oľutoval. O úprimnej ľútosť prvostupňový súd nemal pochybnosť a to na jednej strane z dôvodu toho, že ku skutkom sa priznával prakticky od počiatku, aj počas prípravného konania a jednak aj z jeho prejavov na hlavnom pojednávaní, kde okrem deklarovanej ľútosť sa prítomnej poškodenej výslovne ospravedlnil, skutky niekoľkokrát oľutoval a uvedené bolo sprevádzané aj emočným doprovodom. K osobe obžalovaného prvostupňový súd uviedol, že nepovažuje obžalovaného za nenapraviteľného páchatela, naopak, je evidentné, že už vo výkone väzby si uvedomil, čoho sa dopustil a má snahu o nápravu. V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal aj na jeho doterajšie kladné hodnotenie z výkonu väzby a neopomenul ani skutočnosť, že aj keď bol v minulosti viackrát súdne trestaný, nedopúšťal sa, až doposiaľ, takto závažnej ani násilnej trestnej činnosti. Aj keď súd u neho identifikoval až 2 príťažujúce okolnosti, ich povaha a charakter - súbeh, predchádzajúce odsúdenie pre prečin, svojím významom a intenzitou nepresahujú intenzitu a silu jeho priznania a úprimnej ľútosť. Zároveň prvostupňový súd osobitne poukázal aj na postoj jednej z poškodených, J. E., ktorá sa zúčastnila hlavného pojednávania, obžalovanému odpustila, vyjadrila zo svojho pohľadu ľútosť skôr nad ním a nad situáciou, do ktorej sa dostal. Aj tento vplyv trestného konania, predovšetkým hlavného pojednávania, môže mať na obžalovaného želaný prevýchovný efekt. Práve toto boli dôvody, prečo prvostupňový súd pristúpil, aplikujúc ust. § 39 ods. 5 Tr. zákona, pri vyhlásení o vine, k mimoriadnemu zníženiu trestu o 1/3, ako mu to zákon umožňuje vo fakultatívnej rovine. Súd však v danom prípade nezistil ďalšie mimoriadne okolnosti odôvodňujúce výraznejšie mimoriadne zníženie trestu v intenciách § 39 ods. 1 Tr. zákona a s poukazom na charakter trestnej činnosti - trestný čin spáchaný na osobách starších ako 80 rokov s použitím určitej miery násilného konania a závažnosť trestnej činnosti, ako aj na

už predchádzajúce odsúdenia, bolo dôvodné iba mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 v s poukazom na § 39 ods. 5 Tr. zákona a nebol priestor na ďalšie znižovanie trestu.

Na základe uvedeného tak prvostupňový súd za primeraný považoval nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov, pričom trest ukladal ako úhrnný v zmysle § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona a to za zbiehajúcu sa trestnú činnosť (viacčinný súbeh). Takto uložený trest je podľa názoru súdu prvého stupňa trestom nielen zákonným a primeraným, ale aj spravodlivým, vystihujúcim podstatu a charakter trestnej činnosti, účinne zabezpečujúcim dosiahnutie účelu trestu.

Čo sa týka zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, vzhľadom na to, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vykonal v roku 2025), zaradil ho súd na výkon tohto trestu v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti napadnutej odvolaním obžalovaného dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné za dostatočné zistenie skutkového stavu a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Ako je zrejmé z odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 5x právoplatne odsúdený, pričom pri odsúdeniach za trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona Českej republiky a § 212 ods. 1 Tr. zákona (v r. 2005, 2008), prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona v r. 2017 a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona v r. 2017, sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/80/2024 zo dňa 21.05.2024 bol obžalovaný odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorý vykonal v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia len dňa 15.03.2025, t. j. necelé 4 mesiace pred spáchaním trestných činov, ktoré sú predmetom tohto konania. Okrem toho sa dopustil 2 priestupkov vrátane priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, kedy dňa 17.06.2023 fyzicky napadol inú osobu a spôsobil aj majetkovú škodu na náramkových hodinkách vo výške 159,- eur. Ide teda o priestupok svojim charakterom podobný skutkom, ktoré sú predmetom tohto konania, keďže taktiež smeroval voči telesnej integrite inej osoby s následkom na majetku iného.

Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že v jeho prípade existujú dôvody pre ešte väčšie mimoriadne zníženie trestu, ako vykonal prvostupňový súd v napadnutom rozsudku (t. j. o viac ako o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Obžalovaným deklarovaná údajná ťaživá životná situácia nebola ani preukázaná a ani by sama osebe nebola dôvodom pre ďalšie mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný ani len netvrdil, že by sa do tejto situácie mal dostať z dôvodov, ktoré sám nespôsobil, pričom ak by sa tak aj stalo, mohlo by ísť o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. g/ Tr. zákona. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že spáchaniu predmetných skutkov predchádzal u obžalovaného výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiace za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pričom išlo už o druhé jeho odsúdenie za ten istý úmyselný trestný čin. Túto skutočnosť ako aj okolnosti z nej plynúce a spočívajúce v osobných pomeroch obžalovaného v tejto dobe nemožno pripísať v prospech obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný uviedol, že skutku sa dopustil v zúfalej snahe dostať sa akýmkoľvek spôsobom k malým peniazom, pretože nemal z čoho žiť, tak je potrebné uviesť, že na to zvolil absolútne neakceptovateľný spôsob. Obžalovaný sa dopustil 2 rovnakých násilných konaní v rozmedzí 2 dní (11.07.2025 a 13.07.2025) na 2 rôznych obetiach - ženách vyššieho veku pohybujúcich sa za pomoci pomôcok (invalidného vozíka na kolieskach určeného na podopieranie a palice), ktoré si vyhladal, fyzicky na ne zaútočil a vzal im ich osobné veci, medzi ktorými boli aj platobné karty, ktoré následne v oboch prípadoch opakovane (spolu 4x) používal na výbery hotovosti a aj na 1 bezhotovostnú platbu. Nejednalo sa teda o akési skratové jednorazové konanie, ale o konanie, ktoré po úspešnom uskutočnení

v jednom prípade o 2 dni neskôr zopakoval. Konštatovanie obžalovaného, že tak konal s vidinou „malých peňazí“ a bol na to ochotný použiť „akýkoľvek spôsob“ mu pri hodnotení jeho osoby viac priťažuje ako napomáha.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania poukázal aj na to, že síce nikdy nevedol vzorný, usporiadaný život, že sa trápil so svojim nepriaznivým osudom, ale že nikdy predtým nespáchal násilie na ľuďoch a v tomto prípade sa malo jednať o výnimočné konanie. Z evidencie priestupkov ale vyplýva, že obžalovaný sa dňa 17.06.2023 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď v obci Chminianska Nová Ves fyzicky napadol inú osobu a svojim konaním spôsobil škodu vo výške 159,- eur, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40,- eur.

Ak obžalovaný konštatuje, že v dôsledku jeho ľútosti svojho konania sa aj poškodená G. E. na hlavnom pojednávaní vzdala svojho nároku na náhradu škody, ľutovala ho a vyslovila vieru nad jeho polepšením, tak je potrebné pripomenúť, že obžalovaný je uznaný vinným z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona spáchaných na 2 poškodených – nielen na poškodenej G. E.. Okrem toho len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy (článok 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), pričom pri ukladaní trestu prihliada na viaceré okolnosti ako je len prezentovaný postoj poškodeného k spáchanému trestnému činu a jeho páchatelovi. Na rozdiel od poškodenej, ktorá prezentovala len svoj subjektívny a v danom momente prítomný pohľad a možno aj emóciami ovplyvnený názor na osobu obžalovaného, súd hodnotil osobu obžalovaného s ohľadom na jeho predchádzajúci život a aj závažnosť jeho konania z hľadiska ním napadnutého záujmu chráneného Trestným zákonom.

Obžalovanému bol napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov pri trestnej sadzbe 7 rokov až 16 rokov odňatia slobody pri prevahe priťažujúcich okolností. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností pred okolnosťami poľahčujúcimi, zákonnú trestnú sadzbu a asperačnú zásadu, bolo podľa názoru krajského súdu na mieste ukladať aj prísnejšieho trestu obžalovanému, avšak vzhľadom na to, že odvolanie proti rozsudku podal len obžalovaný (a nie prokurátor v neprospech obžalovaného), takéto rozhodnutie podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku nebolo možné.

Prvostupňový súd rozhodol správne, keď obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný bol pred spáchaním predmetných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pričom tento trest vykonal v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov. Krajský súd sa nestotožnil s argumentom obžalovaného, že jeho náprava bude lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na to, že vo výkone trestu odňatia slobody bol len 2 mesiace. Doba výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiace je dostatočná na to, aby si obžalovaný uvedomil, že opakované páchanie trestnej činnosti môže viesť k ďalšiemu výkonu trestu odňatia slobody a to aj v prísnejšom stupni stráženia. Aj napriek tomu sa dopustil ďalšej, dokonca závažnejšej a pokračovacej trestnej činnosti, len necelé 4 mesiace od vykonania predošlého trestu odňatia slobody. Krajský súd obžalovanému pripomína, že tým nie je dotknutá možnosť rozhodnúť o zmene stupňa stráženia postupom podľa § 411 Tr. poriadku v priebehu výkonu trestu odňatia slobody.

Preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Krajský súd zároveň dáva prvostupňovému súdu do pozornosti, že nebolo rozhodnuté o návrhu prokurátora v obžalobe, aby súd rozhodol o zaistených veciach – mikine a šiltovke. S tým sa bude musieť prvostupňový súd vysporiadať.

Uznesenie bolo prijaté jednodhlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.